

Hifa - R O INFO

2012
anul X évf.
nr. 39. szám

Trimestrul III. negyedév

A HIFA-România Segitség Mindenkinek Egyesület negyedévi ingyenes lapja - Revista trimestrială gratuită a Asociației HIFA-România Ajutor pentru Toți

A tartalomból...

- ♦ Előszó: A törött eserépedény (3. old.)
- ♦ György Emőke: Magamról (3. old.)
- ♦ György Emőke verseiből (5. old.)
- ♦ Csata Éva: Fogyaték, betegség elfogadása, megélése (6. old.)
- ♦ Kelj fel, és jár! (11. old.)
- ♦ Boda László: A Fraternitás táborról (14. old.)

„Az elfogadás olyan, mint a termékeny talaj, ami lehetőséget ad az apró mag számára, hogy azzá a virággá váljon, amivé fejlődni képes.” (Thomas Gordon)

Din sumar...

- ♦ Prefață: Vasul de lut spart (pag. 3)
- ♦ György Emőke: Despre mine (pag. 3)
- ♦ Din poezile lui György Emőke (pag. 5)
- ♦ Csata Éva: Acceptarea, trăirea handicapului, a bolii (pag. 6)
- ♦ Ridică-te și umblă! (pag. 11)
- ♦ Boda László: Despre tabăra Fraternitas (pag. 14)

„Acceptarea este ca un sol fertil, care permite seminței mici să devină o floare, în ceea ce se poate dezvolta.” (Thomas Gordon)

Fraternitás tábor Szelterszen

Tabăra Fraternitas la Selters

Tevékenységeinket támogatják 2012-ben

Cei care ne sprijină în 2012

BETHLEN GÁBOR ALAP, FUNDATIA COMMUNITAS, ORTOPROFIL, CONSILIUL JUDEȚEAN MUREȘ, MUNICIPIUL TG-MUREŞ, APRILRED, DANONE SA, RMDSZ, MASTER DRUCK, FOMCO SRL, ADIMAG SRL, SC ALLCOLORS SRL, ZIMEX SRL, SMILEY SRL, EFENDI SRL, FERMA OPREA-AVI COM, SPECTRA, INTELIGENT IT, NETSOFT SRL, FC MUREŞ, TORDAI SRL, THEREZIA PRODCOM SRL, LIGA LICEELOR TG. MUREŞ, DR. DORIN FLOREA, SÁNTHA TIBOR, SIKÓ ÉVA, ERDŐS ELLA

Segíts, hogy segíthessünk!

KÖSZÖNJÜK!

Ajuta, ca să putem ajuta!

MULȚUMIM!

Köszönjük, hogy adója 2%-val támogatja munkánkat. Számítunk Önre a jövőben is!

2%

Asociația Hifa-România
Cod de identificare fiscală: 13226582
Cod IBAN: RO30RNNCB0188034979810001

Vă mulțumim că ne sprijiniți cu 2% din impozit. Contăm pe Dumneavoastră și în viitor!

HIFA-RO INFO

Főszerkesztő
Főszerkesztő-helyettes

Hifa-Ro Kiadó Igazgató

Elérhetőség

Bankszámlaszám

Kérjük, adományozza
adója 2%-át!

Nyomtatja

HIFA-RO INFO

Simon Judit-Gy.
Antalfi Imola-Edit
Kelemen Attila
Székely Blanka-Beáta

Hifa-România,
RO 540554 Tg-Mureş
Str. Pandurilor 18/1
Tel: 0265-247679, 0744-959990
E-mail: office@hifa.ro
Website: www.hifa.ro

BCR Tg-Mureş str. Gh. Doja 1-3,
Hifa-România Ajutor pentru Toti,
RO30RNNCB0188034979810001/RON
RO03RNNCB0188034979810002/EUR
RO46RNNCB0188034979810004/USD

Cod fiscal: 13226582

Hifa-Ro Info = ISSN 2247-6709
ISSN-L = 2247-6709

HIFA-RO INFO

Redactor şef
Redactor-şef adjunct

Director Editura Hifa-Ro

Contact

Cont bancar

Vă rugăm, donați 2% din impozitul dumneavoastră!

Tipărește

A törött cserépedény

Kínában egy vízhordónak volt két nagy cserépedénye. Annak a botnak egy-egy végén lógtak, amit a nyakában hordott. Az egyik edényen volt egy repedés, míg a másik tökéletes volt és mindenkor teljes adag vizet szállított. A patakotól a házig tartó hosszú séta végén a megrepedt edény már csak félleg volt vízzel. Két teljes évig ez így ment, minden nap a vízhordó már csak másfél edény vizet szállított vissza a házba. Természetesen a tökéletes edény büszke volt a teljesítményére, hisz tökéletesen csinálta. De a szegény törött cserép szégyellte a tökéletlenségét, és nyomorultnak érezte magát, hogy csak félannyit tudott teljesíteni. A két év keserűsége után, egyik nap megszólította a vízhordót a patakánál.

- Szégyellem magam, mert a víz szivárog egész úton hazafel.

A vízhordó így válaszolt a cserépnek:

- Észrevetted, hogy virágok az ösvényen csak a te oldalon teremnek, s nem a másik cserép oldalán? Ez azért van így, mert én mindenkor tudtam a hibádról, és virágmagot szórtam az ösvénynek erre az oldalára. minden nap te locsoladt öket, amíg visszasétáltunk. Két éve leszedem ezeket a gyönyörű virágokat, hogy az asztalt díszítsem velük. Ha nem lennélek olyan, amilyen vagy, akkor ez a gyönyörűség nem ragyogná be a házamat.

(Kínai történet)

În China, un om cără zilnic apă în două vase de lut. Unul dintre vase avea o fisură, pe când celălalt putea transporta cantitatea maximă de apă. Pe drumul dintre pârâu și casa lui, vasul crăpat era doar pe jumătate plin, aşa că timp de aproape doi ani omul a transportat zilnic doar jumătate din cantitatea de apă. Sigur, vasul întreg era mândru de faptul că avea cantitatea de apă optimă, acest fapt însemnând că a lucrat bine. Vasul fisurat s-a simțit jenat de faptul că el a transportat doar o cantitate mai mică. După doi ani de neajunsuri, vasul crăpat s-a adresat stăpânului său la pârâu:

- Stăpâne îmi pare rău că, în drum spre casă, apa se scurge din mine.

Omul i-a răspuns:

- Ai observat că florile înfloresc doar pe partea potecii unde ești tu și nu pe partea cealaltă? Acest lucru se datorează faptului că eu am știut de la început de defectul tău și de aceea am pus semințe de flori de-a lungul potecii numai pe această parte. Zilnic tu ai fost cel care le-a îngrijit, în timp ce ne duceam spre casă. De doi ani culeg aceste flori pentru a decora masa. Dacă n-ai fi așa cum ești, atunci această frumusețe n-ar fi strălucit în casa mea.

(Poveste chinezescă)

Magamról

A nevem György Emőke 1984-ben születtem. Egy Hargita megyei faluban, Lövétén élek. Van egy húgom és egy öcsém, velük és a szüleimmel lakom együtt. Születésemkor szürke hályog volt mind a két szememen, amit öt hónapos koromban meg is műtöttek, de csak részben javult a látásom. Azóta is nagy dioptriás szemüveget kell használjak, de örülök, hogy legalább ennyire meggyógyult.

A látássérülésen kívül semmi bajom nem volt, egészséges gyerek voltam, mint a többiek, egészen 6 éves koromig, amikor kezdtem a bal lábammal sántítani és pár hétre rá elgyengült a bal kezem is. Kórhárról kórházra jártunk Marosvásárhelyen, és más városokban, de nem tudták mi a bajom, míg végül Balla Árpád székelyudvarhelyi gyerekorvos valamit meg nem sejtett, és kiküldött Magyarországra, CT vizsgálatra (akkoriban még nem volt Romániában ilyen lehetőség). Ott a vizsgálat azonnal kimutatta az agydaganatot, amit már a következő héten meg is műtöttek. Mikor erre sor került, már közel 10 éves voltam. Hálá Istennek

Despre mine

Numele meu este György Emőke, m-am născut în 1984. Trăiesc într-un sat din județul Harghita, în Luetă. Am o soră mai mică și un frate mai mic, locuiesc împreună cu ei și cu părinții mei. La naștere am avut cataractă la ambii ochi, m-au operat la 5 luni, dar vedereia mi s-a îmbunătățit doar parțial. De atunci port ochelari cu dioptriț mari, dar mă bucur că ochii mei măcar atât s-au vindecat.

În afara leziunii vizuale n-am avut nici o problemă, am fost un copil sănătos ca toți ceilalți până la vîrstă de 6 ani, când am început să schiopătez cu piciorul stâng, iar peste câteva săptămâni mi-a slăbit și mâna stângă. Am umblat din spital în spital la Târgu Mureș și în alte orașe, dar medicii nu și-au dat seama ce boala am, până când pediatrul Balla Árpád din Odorheiu Secuiesc a bănuit ceva și m-a trimis în Ungaria, la consultații CT (pe atunci în România nu erau asemenea posibilități). Acolo analizele au arătat imediat tumoarea pe creier care a și fost operată săptămâna următoare. Când s-a întâmplat acest lucru am avut aproape 10 ani. Slavă Domnului, tumoarea n-a fost

Élni fogyatékkal, nem fogyatékosan!

a tumor nem volt rosszindulatú, de a bénulásom már visszafordíthatatlan maradt. Az állapotom stabilizálódott, nem romlott tovább. A jobb agyféltekén volt a daganat, amitől a bal felem bénult le. A bal kezemel nem tudok fogni és a bal lábammal sántítok, de itt vagyok, megvagyok és ez a lényeg...

Hiszek Istenben és ez is sokat segít sorsom elfogadásában. Nem keresem a miértekre a választ, hiszen hiábavaló, ennek így kellett történnie.

Gyerkként könnyebb volt szembesülni a helyzetemmel, míg nem tudatosult bennem, hogy ez milyen nehézségekkel jár. Volt pozitív és negatív tapasztalatom egyszerűen a mozgássérültségből kifolyólag. Az zavart a legjobban, mikor társították a mozgássérültséget a szellemi sértültséggel, mert ilyen is volt. Vagy olyan, hogy nem hitte el az iskolában a tanáról egy jól megfogalmazott mondat után, hogy én írtam – „biztosan másoltad valahonnan” - mondta. Nem tartott képesnek rá...

Otthon a család is sokat segített a nehézségek leküzdésében, erejükön felül mellettem álltak, és mivel nincs nagy körkülönbség a testvéreim és köztém együtt jártunk szórakozni is időnként, mikor már nagyobb lettem.

Mivel kamaszként nem volt kebelbarátnőm, és az érzésem egyre csak gyűltek legbelül, valami módot kerestem arra, hogy felszínre juttassam a bennem tornyosuló gondolatokat, hát elkezdtem verset írni. Az irodalmat mindig is szerettem. Először csak nagyon amatőr szinten magamnak, lelkem megnyugtatására és a család örömeire. Körülbelül 2000 óta írogatok, ebben lelem meg a korlátok nélküli szabadságot. Ami a való életben akadály, gát vagy hiányzik, azt a versírás teszi teljessé, mert ott minden megtörténhet, az elme magasan szárnyalhat, akkor is, ha fizikai létem korlátozott. Vallom ugyanis, hogy: „A szárnyaszegett madár is képes feljutni a magasba az elme és a lélek által.” Az alkotás boldogsága felelem és erőt ad, még akkor is, ha csak egy versről van is szó. Mindenről írok, ami körülöttem van és megihlet. Az internet is jó lehetőség arra, hogy megmutassam a nagyvilágnak verseimet, s hogy mit tudok. Mikor valaki elolvassa és tettszést kinyilvánítja végtelen jó érzés fog el, ilyenkor érzem, hogy érdemes egy-egy verset megírni. Fent vagyok néhány online verses oldalon, többek között a Poet.hu-n, aki szereti a verseket, szeretettel látom. Írok a helyi újságba is időnként, de természetesen a vágyam

Trăind normal cu dizabilitate!

malignă, dar paralizia mea a rămas ireversibilă. Starea mea s-a stabilizat, nu s-a înrăutățit. Tumoarea a fost pe partea dreaptă a creierului, din care cauză mi-a paralizat partea stângă. Nu pot să prind cu mâna stângă, iar cu piciorul stâng șchiopătez, dar sunt aici, exist și acesta este cel mai important...

Cred în Dumnezeu și această credință mă ajută foarte mult să-mi accept soarta. Nu cau răspuns la multele întrebări „de ce?”, căci este în zadar, așa trebuie să se întâmple.

Fiind copil era mai ușor să mă confrunt cu situația mea, până când s-a conștientizat în mine cu ce fel de greutăți am de-a face. Datorită handicapului locomotor am avut

experiențe atât pozitive cât și negative. Cel mai mult m-a deranjat când unii au asociat handicapul locomotor cu cel intelectual, pentru că au existat și asemenea cazuri. După o frază bine formulată profesoara nu a crezut că eu am scris-o – „precis ai copiat de undeva” – zicea. Nu m-a crezut capabilă de aşa ceva...

Acasă și familia m-a ajutat mult în înlăturarea greutăților, au fost alături de mine chiar și peste puțile lor și, pentru că diferența de vîrstă între mine și frații mei nu era mare, câteodată și la distracții ne-am dus împreună, când am crescut.

Deoarece ca adolescentă n-am avut prietenă de suflet, iar impresiile s-au tot adunat în sufletul meu, am căutat un mod de a scoate la suprafață gândurile acumulate în mine, așa că am început să scriu poezii. Literatura mi-a plăcut întotdeauna. Prima dată am scris numai pentru mine, pentru liniștea sufletului meu și pentru bucuria familiei. Scriu cam din anul 2000, în scris îmi găsesc libertatea fără margini. Ceea ce în viață reală este obstacol sau lipsește, se realizează prin scris, deoarece acolo totul este posibil, mintea poate zbura și atunci când existența fizică este limitată. Mărturisesc că: „Și pasărea cu aripioara ruptă se poate înălța în cer cu ajutorul minții și al sufletului”. Bucuria creației mă înalță și îmi dă puteri, chiar dacă este vorba doar de o singură poezie. Scriu despre tot ce este în jurul meu și mă inspiră. Și internetul este o posibilitate bună de a arăta lumii poeziile mele și ce știu. Este un sentiment plăcut când cineva le citește și își exprimă părerea, atunci simt că merită să fie scrisă câte o poezie. Sunt prezentă pe câteva pagini online, printre altele pe Poet.hu, cine iubește versurile, îl aștept cu placere. Câteodată scriu și în ziarul local, dar - e firesc - că dorința

Élni fogyatékkal, nem fogyatékosan!

egy saját verseskötet lenne, ami eddig várhatott magára, de remélem, hogy előbb-utóbb sikerülni fog. Már szerepeltem verses antológiákban, ahol könyvenként egy-egy versem szerepelt, ez is nagy örömmel tölt el. Ugy gondolom, hogy verseim nem csak nekem adnak erőt a nehézségek legyőzésében, és a minden napok gondjaiban, hanem sorstársaim is azonosulni tudnak velük, mert a minden nap örömről, bánatról, reményről szólnak. A lelkeit is táplálmi kell, nemcsak a testet.

Azt szeretném, mint bárki más az életben: valaki mellett boldog lenni, egészségen, békességen és elfogadásban élni. Vannak, persze rossz napok, mikor elkeseredek, de nem hagyom, hogy úrrá legyen rajtam a szomorúság, mert azzal csak magamnak és környezetemnek ártok, hisz nálam nehezebb helyzetben is sokan élnek. Alapvetően optimista vagyok, próbálom mindeneket a jó oldalát nézni, és vannak barátaim, rokonaim a családon kívül, akiknek sokat köszönhetek. Bátorítanak, velem vannak, szép élményeket adnak. Egy szerető családban minden könnyebb. Arra kérem a jó Istenet, hogy adjon még sok szép együttes törtött pillanatot velük.

Mindig arra kell törekedni, hogy a sok rosszban is a cseppnyi jót megtaláljuk, és annak a kicsinek is tudunk örölni. Ezt teszem én is, és kedves sorstársaim számára is ezt üzenem.

György Emőke (email: emotike@freemail.hu)

Trăind normal cu dizabilitate!

mea ar fi un volum de poezii propriu, ceea ce s-a lăsat așteptat până acum, dar sper că mai devreme sau mai târziu se va realiza. Deja am avut câte-o creație în câteva antologii de poezii, și acest lucru mă bucură mult. Cred că poezile mele nu-mi dau puteri numai mie pentru înlăturarea greutăților și a gândurilor zilnice, că și semenii mei se pot identifica cu ele, pentru că vorbesc despre bucuriile, tristețile și speranțele de toate zilele. și sufletul trebuie hrănit, nu numai corporul.

Aș dori, ca fiecare om, să fiu fericită alături de cineva, să trăiesc în sănătate, în pace, în tolerantă. Desigur, sunt și zile mai rele, când mă supăr, dar nu las ca tristețea să mă domine pentru că aceasta dăunează și anturajului meu, căci sunt mulți care au o situație mai grea decât mine. În fond sunt o persoană optimistă, încerc să văd partea bună a lucrurilor, am prieteni, rude căror le datorez multe, mă încurajează, sunt alături de mine, îmi dau impresii frumoase. Într-o familie iubitoare totul este mai ușor. Mă rog la Dumnezeu să-mi mai dea multe momente frumoase petrecute împreună cu ei.

Totdeauna trebuie să ne străduim, ca și în lucrurile rele să găsim ceva bun și să ne putem bucura de acest ceva. Așa fac și eu și asta le transmit semenilor mei dragi.

György Emőke (email: emotike@freemail.hu)

Traducere Réti Ilona

György Emőke verseiből

Arany kalitkába zárva (első verse, önnállomás 2000)

Törött szárnýú kis madárka

Arany kalitkába zárva

Csillog, villog az arany kalitka
De búsal a sebesült madárka

Mindhiába babusgatják
Éjjel, nappal ápolgatják
Védve van ő a kalitkában
De várja, mikor jön boldogsága

Bezárvá élni oly nehéz
S megszökni innen merészség
Eljutni hová mindig is vágyott
Felfedezni végre a világot

Nem élhet folyton bezárvá
Arany, ezüst fogáságában

Din poezиile lui György Emőke

Traducere Réti Ilona

Închisă-n colivia de aur

(prima poezie, mărturisire 2000)

Păsărică cu aripi oră ruptă
În colivia de aur e închisă
Strălucește colivia de aur
Dar e tristă păsărica rănită

Degeaba o tot alintă
O îngrijesc noaptea, ziua
În colivie-i protejată
Dar își așteaptă fericirea

E atât de greu a trăi închisă
Și-a evada de-aici e îndrăzneală
Unde ar fi vrut mereu a ajunge,
A descoperi în sfârșit lumea

Nu poate trăi mereu închisă
În temnița de aur și argint

Nem szabad bezárni, kényeztetni
A szabad léttől nem kell megóvni

Várja a saját világa
Kint van az ó boldogsága
Ott találja páryát a kismadár
Kalitka nyílik, ő száll végre már

Nem megoldás a csillagás
Nem jó a túlzott ápolás
Kell, tudja milyen a szabad élet
Veszélyes, de itt végre boldogan élhet...

Onnan tudom

2010

Onnan tudom, hogy Isten szeret
Hogy az arcomat áztató forró könnyet
Bársony szellő simogatásával hűti
Ég madarát énekével hozzám küldi

Onnan tudom, hogy Isten szeret
Hogy reggel szemembe napsugara nevet
Ha egyedül vagyok, súg isteni hangot
Alkotó kezével hinti rám az álmot

Onnan tudom, hogy Isten szeret
Hogy a sorsom útjába akadályt görget
Hogy a feladatok által legyek nagyobb
És igaz küzdelmek árán lehessek jobb

Onnan tudom, hogy Isten szeret
Hogy szenvédésben virágként nyújt türelmet
Képessé tesz arra, hogy szeretni tudjak
Hogy ne féljek éjszaka, hívja a holdat

Onnan tudom, hogy Isten szeret
Hogy megtérmett e világra engemet
Mert a Föld is csak így, velem kerek és ép
Ha maradtam volna, nem lenne ilyen szép...

Nu trebuie închisă, răsfătată,
Ferită de existență liberă

O aşteaptă lumea ei proprie
Afară-i fericirea ei
Acolo își găsește perechea păsărica
Colivia se deschide, ea zboară în sfârșit

Strălucirea nu e rezolvare
A lintarea exagerată nu-i bună
Trebue să știe cum e viața liberă:
Periculoasă, dar în sfârșit fericită...

De acolo știu

2010

De acolo știu că Dumnezeu mă iubește
Că lacrimile fierbinți care îmi udă față
Le răcește cu mângâierea brizei catifelate
Și pasarea cerului cu cântecul lui îmi trimite

De acolo știu că Dumnezeu mă iubește
Că dimineața raza lui de soare îmi zâmbește
Dacă sunt singur, glas divin îmi șoptește
Cu mâna Lui creatoare somnul îmi aduce

De acolo știu că Dumnezeu mă iubește
Că-n calea sorții mele obstacol rostogolește
Ca prin sarcinile primite să devin mai mare
Și ca prin lupte-adevărare să pot să fiu mai bun

De acolo știu că Dumnezeu mă iubește
Că-n suferință asemenea florii îmi dă răbdare
Îmi dă capacitatea să cunosc iubirea
Ca noaptea să nu-mi fie frică, cheamă luna

De acolo știu că Dumnezeu mă iubește
Că m-a creat pe mine pe această lume
Căci și Pământul doar cu mine e rotund și sănătos
Dacă nu mă nășteam, nu ar fi atât de frumos...

Fogyaték, betegség elfogadása, megélése

“Öt állomása van a bánatnak. Mindannyunknál máshogyan néz ki, de minden öt fázis van. Tagadás. Harag. Alkudozás. Kétségbecsés. Elfogadás.” E. Kübler Ross

Nagyon nehezen közelítem meg a címben foglalt témát, hiszen nem egy egyszerű, csak egy oldalt

Acceptarea, trăirea handicapului, a bolii

„Tristețea are cinci stații. La fiecare dintre noi arată altfel, dar totdeauna are cinci faze. Negarea. Supărarea. Negocierea. Disperarea. Acceptarea.” E. Kübler Ross

Mi-e foarte greu să mă apropie de tema cuprinsă în titlu, deoarece nu este vorba doar de o problemă

magában foglaló kérdésről van szó, hanem egy többszereplős, és ennek köszönhetően – többoldalú és többlépcsős folyamatról beszélünk. A-hogy a folyamat szó is sejteti – nem egyszer, vagy egyszeriben játszódik mindez le bennünk, hanem életünk különböző szakaszaiban, életkrisziseiben meg-megéljük és meg kell dolgozzunk vele a feloldás, megoldás és továbblépés érdekében.

Amikor azt említem a felvezetőben, hogy sokrétű és többszereplős a probléma – akkor a családra mint szociális hálóra gondoltam elsősorban, ami körülveszi a sérültet és a betegséget, illetve a beteget magát. Szó van a családról, mint intézményről, ahol nem csak a fogyatékkal élő személynek kell megküzdenie a problémával, hanem a család egészének, illetve a család tagjainak külön-külön is. Amikor beteggel foglalkozom egyéni tanácsadásban minden el szoktam mondani, hogy kicsit át kell gondolni, dolgozni kell a csalátagok problémával való szembesülésével is, hiszen nekik is megvan a saját történetük a betegről, fogyatékkal élőről, illetve a probléma megjelenéséről a családban. Nem ök élnek fogyatékkal, de igenis együtt élnek a fogyatékkal, a beteggel, a beteg problémáival és örömeivel egyaránt.

Nagyon érdekesen hangzik, de sajnos igaz az az állítás, mely szerint a család, és még jobban szűkitve, a szülök megélése és találkozása a fogyatékkal, a betegséggel, a beteggel – fogja meghatározni úgy a család további hozzáállását, mint a fogyatékkal élő személy önmagához és sérültségehez való hozzáállását.

Példaképpen – ha a gyerek egy olyan családba születik, ahol a szülők a kezdeti – diagnózis okozta sok-köt fel tudják dolgozni, kezdeni tudnak vele valamit, korán és sikeresen elkezdik az állapotmegőrző vagy javulást elősegítő terápiás foglalkozások látogatását – a sérült maga is könnyen beilleszkedik a társadalomba – nem csak sérült, hanem egyenlő arányban – egészséges személyekkel is interakcióba lép, sikeres kapcsolatot, barátságokat teremt, önértekelése nem sérül, hanem kiegyszűlyozottság és helyes énkép fogja jellemzni egész életében. Nem él vissza, nem zárkózik el a betegségével és a betegsége miatt, hanem természetesen megtanul együtt élni vele.

Így tehát, ha arra a kérdésre szeretnénk választ kapni, hogy mi segítheti elő a helyes önértekelést és a helyes énkép kialakulását a sérültek és fogyatékkal élők esetében – akkor a helyes válasz a családban és a kezdeti időszakokban keresendő.

És akkor következzenek az előfeltevések:

- ha a diagnózis közlése megfelelő módon történik, ha a diagnózist közlő orvos megfelelő és helyes, pontos információk birtokában van – a kezdeti sokhatás könnyebben dolgozható fel

simplă, unilaterală, ci vorbim despre un proces cu mai multe personaje și prin urmare – multilateral și cu mai multe trepte. Cum dă de bănuț și înțelesul cuvântului proces – nu odată sau dintrodată se petrece totul în noi, ci îl trăim în diferite etape de criză ale vieții noastre, trebuie să ne luptăm cu el în vederea dezlegării, a rezolvării, a pășirii mai departe.

Când am amintit în citatul de mai sus că problema este multilaterală și cu multe personaje – atunci m-am gândit în primul rând la familie ca la o plasă socială care înconjoară persoana cu dizabilități, boala și bolnavul în sine. Este vorba despre familia ca instituție, unde nu numai persoana cu dizabilități trebuie să se lupte cu problema, ci fiecare membru al familiei în parte. Când mă ocup de bolnav, cu ocazia consilierii individuale am obiceiul să spun totdeauna că trebuie gândită problema, trebuie lucrat cu confruntarea membrilor familiei, căci și ei au istoria lor proprie despre bolnav, despre cel cu dizabilități, mai bine zis despre apariția problemei în familie. Nu ei au dizabilități, dar trăiesc împreună cu handicapul, cu problemele și bucuriile bolnavului.

Sună foarte interesant, dar din păcate este adevărată afirmația aceea, potrivit căreia familia, mai precis trăirea și întâlnirea părinților cu handicapul, cu boala, cu bolnavul – va determina atât atitudinea următoare a familiei, cât și atitudinea persoanei cu dizabilități față de sine și față de dizabilitate.

De exemplu – dacă copilul se naște într-o familie în care părinții pot prelua socrul produs de diagnosticul de început, și tu să facă ceva cu el, vor începe la timp și cu succes frecventarea unor activități terapeutice care favorizează stabilizarea stării sau vindecarea, chiar și persoana cu dizabilități se integrează mai bine în societate – intră în interacțiune în mod egal nu numai cu persoane cu dizabilități, ci și cu persoane sănătoase, leagă relații, prietenii reușite, prețuirea de sine nu va suferi, ci toată viața lui va fi caracterizată prin echilibru și aspectul de sine corect. Nu abuzează (de încredere), nu se închide cu boala lui și din cauza bolii, ci învăță să trăiască în mod natural cu ea.

Așadar, dacă vrem să primim răspuns la întrebarea, ce poate ajuta autoprețuirea corectă și formarea unui aspect de sine corect în cazul persoanelor cu dizabilități, răspunsul corect trebuie căutat în familie și în perioada de început.

Și acum să urmeze condițiile preliminare:

- în cazul în care comunicarea diagnosticului se face în modul adecvat, dacă medicul care comunică diagnosticul este în posesia informațiilor adecvate și corecte, precise – efectul socrului de la început poate fi prelucrat mai ușor

*Fraternitás tábor Szelterszen**Tabăra Fraternitas la Selters*

- továbbá ha a terápia, valamint az állapotmegőrző terápiás lépések elég korán elkezdődnek – a betegség, beteg jobban fejleszthető, nagyobb szintű önellátásra tehet szert, illetve a jövőkép is biztosabb, kedvezőbb, reményteljesebb

- továbbá – ugyanilyen fontos a hasonló helyzetben lévő szülőkkel, családokkal való kapcsolattartás, a valahova tartozás, a bezárkózás, elzárkózás, illetve teljes szociális izoláció megelőzése és/vagy megszüntetése – amely úgy a betegnek, mint a családnak nagyon fontos

Tudnunk kell, hogy a szakirodalom rögzített egy örökérvényű szabályt Linder és E. Kübler-Ross nyomán, ami a veszteséggel való szembenézést illeti – és idézem:

A gyászreakcióhoz hasonló folyamat játszódik le egy szülőben, amikor azzal szembesül, hogy fogyatékossággal élő gyermeke született. A veszteség tárgya az egészséges kisbaba. A gyászreakció szakaszait, mely Kübler-Ross nevéhez fűződik, Linder adaptálta sérült gyermeket nevelő szülőkre. A Kübler-Ross fele szakaszok, a tagadás, düh, alkudozás, depresszió és elfogadás. Linder szerint a fogyatékossággal élő gyermekek szüleinél az első szakaszt a tagadás és az elszigetelődés uralja. A szülők nem akarják elhinni a történeteket, sokan arról beszélnek, hogy az akkori életüköt úgy elték meg, mintha egy filmet néznének másokról. Az idő lelassult, és a történéseket én idegen élményként élik meg. Bár tudat alatt sejtésük kezd lenni a visszafordíthatatlan helyzetről, de örömmel kapaszkodnak az ismerősök „majd kinöv” mondatáiba. A sokk hatására magukba fordulnak, és legszívesebben elbújnának gyermekükkel, családjukkal együtt a világ elől. A jövőre nézve ennek a szakasznak a legnagyobb veszélye, hogy a tagadás miatt későn kezdődik el a rehabilitáció, pedig ez annál eredményesebb, minél korábban elindul.

A második szakasz a harag fázisa, a szülők igazságtállannak tartják a történeteket, tele vannak kérdésekkel, amelyekre nem kapnak választ. Eletük bizonytalanságban telik, amely növeli a szorongásukat. Bűntudatuk van a történetek miatt, ezért ezt azzal kompenzálják, hogy bűnbakot keresnek. Haragszanak a világra, az egészségügyi ellátásra és a szülést levezető orvosra. Már ekkor elindulhat a házassági kapcsolat megrombolása, ha egymást kezdkik el hibáztatni. A harag, esetleg agresszió időnként a gyermek ellen is fordulhat, kialálás, türelmetlenség, esetleg tettegesség formájában, főleg akkor, ha valamilyen rehabilitációs program esetleg már elindul, és azt az édesanya nem bírja a számára megfelelő intenzitással végezni. Meg kell küzdenie a kisbaba érkezésének új feladataival (gondozás, szoptatás, háztartás, időbeosztás), tornáztatnia, fejlesztenie is kell az új jövővényt. A felelősség, és annak az érzése, hogy tőle függ gyermeke fejlődése, lel-

- dacă terapia sau pașii terapeutici de stabilizare a stării încep din timp, boala, bolnavul poate fi dezvoltat mai ușor, poate obține un nivel mai mare de independentă, ca atare și perspectiva de viitor va fi mai sigură, mai favorabilă, mai plină de speranță

- mai departe – la fel de importantă esteținerea legăturii cu părinții, cu familiile aflate în situații asemănătoare, prevenirea și/sau desființarea închiderii în sine, a izolării, respectiv a izolării sociale totale – care atât pentru bolnav cât și pentru familie este foarte important.

Trebuie să știm că în ceea ce privește înfruntarea pierderilor, literatura de specialitate a fixat o definiție extrem valabilă prin Linder și E. Kübler – și citez:

În părinte se petrece un proces asemănător reacției de doliu atunci când se confruntă cu faptul că i s-a născut un copil cu dizabilități. Obiectul pierderii este copilul sănătos. Etapele reacției de doliu, care se leagă de numele lui Kübler-Ross, au fost adaptate părinților cu copii cu dizabilități de Linder. Etapele lui Kübler-Ross sunt: negarea, furia, negocierea, depresia și acceptarea. Potrivit lui Linder, la părinții copiilor cu dizabilități prima etapă este dominată de negare și izolare. Părinții nu vor să accepte ceea ce se petrece, multă spun că viața lor de atunci ar trăi-o parcă ar fi vizionat un film despre alții. Timpul a încreținat, iar întâmplările le trăiesc asemenea unor impresii străine. Cu toate că în subconștiul lor încep să bănuiască situația ireversibilă, se leagă cu bucurie de frazele cunoșcuților, cum ar fi: „va crește și-i va trece”. Sub influența șocului se închid în sine și ar prefera să se ascundă de lume împreună cu copilul, cu familia lor. În ceea ce privește viitorul, cel mai mare pericol al acestei etape este faptul că din cauza negării reabilitarea va începe tarziu, iar aceasta are rezultate cu atât mai bune cu cât se încrepe mai devreme.

A doua etapă este faza supărării, părinții consideră o nedreptate cele petrecute, sunt plini de întrebări la care nu primesc răspuns. Viața lor se scurge în nesiguranță, ceea ce le mărește strămtorarea (anxietațea). Au simțul vinovăției din cauza celor întâmpilate, pe care îl compensează căutând un tap îspășitor. Sunt supărăți pe lume, pe asistență socială, pe medicul care a asistat la naștere. Chiar acum poate începe degradarea relației conjugale. Supărarea, eventual agresiunea căreodata se pot îndrepta chiar și asupra copilului, sub forma strigătelor, a nerăbdării sau chiar sub forma agresiunii fizice, mai ales atunci când un oarecare program de reabilitare a început deja, iar mama nu reușește să-i facă față cu intensitatea dorită. Trebuie să se lupte cu sarcinile sosirii nou-născutului (îngrijire, alăptare, gospodărie, planificarea timpului), să-i facă gimnastică, trebuie să îngrijească nou venit. Responsabilitatea și sentimentul că de ea depinde

kileg és fizikailag is komoly erőpróbát jelent. Ekkor a haragot transzformálva sokukban a tettvágy erősödik, úgy gondolják, hogy majd ők rendbe hozzák a dolgot. A kor embermodelljének megfelelően a munka, pénz és kapcsolatok segítségével az ember kezébe veszi az irányítást. Kétségbesetten keresik a rehabilitációs programokat, egyikük élete (ez gyakrabban az édesanya) csak a gyermekükről szól. Pedig eközben is nők, feleségek maradnak, felborul a szerepek egyensúlya. A férfi és az esetleges testvér egyre kevesebbet figyelmet kap. Bár a közös cél erős összetartó erőnek tűnhet ebben az időszakban, a mélyben a család hagyományos értelemben kezd felbomlani, elindulhat a háztársak elhüidegülése, hiszen nincs idejük egymás számára. Az édesapa még többet dolgozik, hogy a fejlesztő programokra előteremtse az anyagiakat. A testvér szintén pszichés sérüléseket szerezhet ebben a helyzetben. A beszélgetéseknek általában a gyermek a téma, programokra nem járnak a szülők az időszükössége miatt, a barátok elmaradoznak, és egyre fokozódik az elszigetelődés.

A harmadik szakasz az alku fázisa, a szülő nyíltan vagy burkoltan alkudozik Istennel, gyakran még akkor is, ha nem vallásos. Fogadalmakat tesz, és javulást kér cserébe.

A következő szakasz a depresszió szakasza. A szülő lassan rádöbben arra, hogy gyermeké állapotában semmiféle vagy csak igen kicsi változás várható. Ambivalens érzések kerítik a hatalmába, olykor a halálát kívánja, hogy legyen már vége ennek az egész szörnyűségnak, olykor pedig igen erős szeretethullám fut át rajta.

Az utolsó fázis az elfogadás, amikor a szülő belenyugszik gyermeké állapotába, elfogadja azt és együtt él vele. A rendszerben (család, személyiségek) helyreáll egy viszonylagos egyensúly, de legtöbbször ez az egyensúly nem egészséges, és egy másik probléma gyorsan felborítja, mert legtöbbször a türöképesség határán alakul ki, mint egy vedekező mechanizmusként, túlélő stratégiaként a teljes összeomlás elkerülése végett.

Mindezek a megállapítások érvényesek úgy a családra, mint az egyénre – a fogyatékkal élőre, vagy a sérvíttel együtt élőkre.

A téma kimeríthetetlen – így tehát a teljesség igénye nélkül, bárkiben maradtak kérdések – felveheti velem a kapcsolatot az egyesületünknel – hiszen ahány történet, annyiféle oldala és színe van a problémának.

dezvoltarea copilului reprezintă o serioasă încercare de forță psihică și fizică. Acum în multe dintre ele se întârșește dorința de acțiune transformând supărarea, se gândesc că ele pun lucrurile la punct. Potrivit modelului omului epocii, omul ia în mâna conducerea cu ajutorul muncii, al banului și al relațiilor. Caută disperat programele de reabilitare, viața unuia (aceasta este de cele mai multe ori mama) este dedicată doar copilului. Deși și în acest timp rămân femei, soții, se răstoarnă echilibrul rularilor. Soțul și posibilul frate primește tot mai puțină atenție. Cu toate că scopul comun ar putea apărea ca forță de legătură puternică, în adâncul ei familia în sensul tradițional al cuvântului începe să se destrame, ar putea începe răcirea relațiilor dintre soți, căci nu au timp unul pentru celălalt. Tatăl lucrează mai mult ca să facă rost de cele necesare material pentru programele de reabilitare. Fratele de asemenea poate suferi leziuni psihiice în astfel de situații. Subiectul dialogurilor în general este copilul, din cauza lipsei de timp părinții nu frecventează programe, prietenii rămân în urmă, iar izolarea se intensifică tot mai mult.

A treia fază este negocierea, părintele în mod deschis sau deghizat se întâlnește cu Dumnezeul, deseori chiar și atunci când nu este religios. Face promisiuni și cere ameliorare în schimb.

Etapa următoare este etapa depresiei. Părintele își dă seamă încet că în starea copilului său nu se poate aștepta la nici o schimbare sau doar la una foarte mică. Este cuprins de sentimente ambivale, căteodată și dorește moartea ca să ia odată sfârșit toată această situație îngrozitoare, iar altădată este cuprins de un foarte puternic val de iubire.

Ultima fază este acceptarea, când părintele se împacă cu starea copilului, o acceptă și trăiește împreună cu ea. În sistem (familie, personalitate) se restabilește un echilibru relativ, dar de cele mai multe ori acest echilibru nu este sănătos, și o altă problemă ivită îl răstoarnă repede, pentru că de cele mai multe ori se formează la limita răbdării, ca un mecanism de apărare, ca o strategie de supraviețuire în vederea evitării prăbușirii totale.

Toate aceste afirmații sunt valabile atât pentru familie, cât și pentru individ cu dizabilități sau cei care trăiesc împreună cu persoane cu dizabilități.

Tema este inepuizabilă – aşa că fără pretenția de a fi pe deplin dezbatută, dacă cineva mai are întrebări – poate lua legătura cu mine la asociația noastră – căci câte cazuri, atâtea fețe și culori are problema.

Csata Éva, pszichológus, szociálpedagógus

Bibliográfia / Bibliografie

<http://lepjunk.hozzaferes.hu/index.php/mintak/127-a-feldolgozas-lelki-szakaszai>

Csata Éva, psiholog, pedagog social

Traducere Réti Ilona

Kelj fel, és járj!

Mi a Fraternitás?

A Fraternitás egy nemzetközi evangelizációs mozgalom, aminek ökumenikus jellege van, és amely Romániában Egyesületünk keretei között látott napvilágot. Franciaországban indult 1942-ben egy katolikus pap Henri Francois kezdeményezésére. Célja, hogy **a beteg legyen a beteg apostola**, mert így a hitelesebb. Ezáltal a célunk integrálni a sérült és beteg személyeket a család, a társadalom és az egyház életébe, kilépve az egyedüllétből, önálló életet élve.

A FRATERNITÁSRÓL HENRI FRANCOIS GONDOLATAI ALAPJÁN

„Ha talán nem is leszel sasmadár, de a vágyat a végtelen ég felé ne add fel!”

A Fraternitás minden beteggel foglalkozik, kivétel nélkül. Az a lényeg, hogy nyitottakká válunk egymás iránt, hogy észrevegyük egymást, hogy apró szolgálatokat tegyünk egymásnak, hogy barátkozzunk egymással.

A Fraternitás minden fajta szükséggel törödik: hivatalos ügyek intézésétől a munkahely ki-alakításáig, az anyagi támogatástól a lelkei segítségnyújtásig. Az egész emberrel törödik, minden vonalon segíteni akarja a családi, a társadalmi és az egyházközösségi beilleszkedést, a természetes és a természetfölötti élet kibontakoztatását, az embert, mint Isten gyermekét. Elengedhetetlenül szükséges, hogy a betegek és sérültek maguk irányítsák, és maguk szervezzék a saját tevékenységüket.

AZ EURÓPAI FRATERNITÁS közgyűlése Kzreszowice (Lengyelország) 2012. július 26. - augusztus 1.

A közgyűlésen 11 ország Fraternitas-küldöttei vettek részt: Ausztria, Belgium, Lengyelország, Románia, Magyarország, Franciaország, Szlovénia, Svájc, Spanyolország, Németország és Portugália. A mostani munkamegbeszélés téma: „Eletre hivattál: Kelj fel, és járj!”

Ugyanakkor minden ország beszámolt a tevékenységről. Sok hasznos beszámolót hallhattunk, láthattunk a „látni, mérlegelni, cselekedni” séma alapján. Elhangzott az evangéliázás, kommunikáció, szolidaritás fontossága. minden ország beszélt a nehézségekről is.

Ridică-te și umblă!

Ce este Fraternitas?

Fraternitas este o mișcare internațională de evanghelizare, care are un caracter ecumenic și care în România a văzut lumina zilei în cadrul Asociației noastre. A pornit din Franța în 1942, la inițiativa unui preot catolic pe nume Henri Francois. Scopul ei este ca **bolnavul să fie apostolul bolnavului**, pentru că astfel este mai autentic. De aceea scopul nostru este de a integra persoana cu dizabilități în viața familiei, a societății și a bisericii, ieșind din singurătate, trăind o viață independentă.

DESPRE FRATERNITAS PE BAZA GÂNDURILOR LUI HENRI FRANCOIS

„Chiar dacă nu vei fi vultur, nu renunță la dorul spre cerul infinit!,,

Fraternitas se ocupă de fiecare bolnav, fără nici o excepție. Important este ca să fim deschiși unul față de celălalt, să-l obeservăm pe celălalt, să facem mici servicii unul altuia, să ne împrietenim.

Fraternitas are grija de toate necesitățile: de la rezolvarea problemelor oficiale, la formarea profesională, de la sprijin material la ajutor psihologic. Fraternitas are grija de întregul om, vrea să ajute pe toate linile – integrarea familială, socială și bisericească, desfășurarea vieții naturale și supranaturale, să-l ajute pe om, ca pe Fiul Lui Dumnezeu. Este neapărat necesar ca bolnavii și cei cu dizabilități să-și îndrumă și să-și organizeze activitățile proprii.

Adunarea generală a FRATERNITAS EUROPEAN Kzreszowice (Polonia) 26 iulie 2012 – 1 august

La adunarea generală au luat parte delegați Fraternitas ai 11 țări: Austria, Belgia, Polonia, România, Ungaria, Franța, Slovenia, Elveția, Spania, Germania și Portugalia. Tema consfătuirii de lucru era: “M-ai chemat la viață: Ridică-te și umblă!”

Totodată fiecare țară a oferit un raport de activitate. Am auzit, am văzut multe lucruri folosite pe baza schemei „a vedea, a cântări, a acționa”. S-a vorbit despre importanța evanghelizării, a comunicării, a solidarității. Reprezentantul fiecărei țări a vorbit și despre greutățile cu care se confruntă.

Iktatták Lengyelország és România csatlakozási kérelmét, de csak a 2014-es Világtalálkozón hagyják jóvá, és akkor teljes jogú tagállammá válik.

SZELTERSzi FRATERNITÁS TÁBOR

2012. augusztus 12-18.

Az idei tábor témája: *Együtt Jézussal! Felismerem. Nem ítélezem. Elfogadom.* Lehetőség nyílt elsősorban a híteletre, arra, hogy megtanuljunk együtt elni, dolgozni, szervezni, valamint önálló életre való készséget sajátítottunk el, hiszen akár sérültek, betegek, önkéntes szakemberek, a gondozók egymás épülésére vagyunk. Olyan lehetőség ez a hely, ahol kultúralisan közösségepitő programsorozatokkal megismertetük saját kultúránkat, fölfedeztük talentumainkat és fejlesztettük azokat. Olyan programokon vehettünk részt, amelyek az igényeinknek megfeleltek, szellemileg, lelkileg, fizikailag egyaránt fejlődtünk, hogy a társadalom aktív tagjaivá válhassunk, hiszen ezek a táborok célja, hogy a résztvevők új szemlélettel ismerkedjenek meg, hogy mindenki Isten teremtménye és fontos része a társadalomnak. 55 személy vett részt a táborban: Maros, Kolozs, Hargita, Szilág megyéből, Neamț és Magyarországról is.

Egy kis ízelítő a programból:

A tábor református istentiszteettel kezdődött, amely arról szólt, hogy sokszor az akadályokra figyelünk, és azt mondjuk, hogy „én nem vagyok erre képes”, pedig mindenki megvan a maga adottsága, csak fel kell fedezni, és kamatoztatni kell, hiszen Isten számyakat adott, hogy repüljünk! Eljünk, tehát ezzel az ajándékkel. A következő napon a délelőtti órákban egy kis bevezető hallottunk a felismerésről. Ezt követően Francois atya gondolatairól beszélgettünk párban, gondolatainkat a későbbiekben megosztottuk egymással. Ennek a napnak a folyamán derült ki, hogy ki kinek lesz az „angyalkája” a tábor idején. A másnap témája a csend, a csendesség, az elcsendesedés volt. Mindegyikünk kapott egy kis kártyát, amelyen ez állt: „Csak akkor szólalj meg, ha biztos vagy benne, hogy amit mondani fogsz, szébben hangzik, mint a csend!” Pár percre mindenki lehetősége adódott arra, hogy elgondolkodjon rajta. Ezután a résztvevők szentmisén vettek részt, amely arról szólt, hogy ismerjem fel azt, hogy Istenek terve van velem, hogy ne ítélem el az életem, mert szép, és hogy fogadjam el azt, amit Isten ad és megenged számomra. A tábor ötödik napján különleges dobozzal találkoztunk. Azért különleges, mert mindenki beledobhatta egy kis papírba felírt „szálkáját”, és cserébe kaptunk egy papírgyümölcsöt, amelyen az állt, hogy: „nem ítélezem” vagy „elfogadom”. Miután a doboz megtelt „szálkkákkal”, elégettük, annak jelképéül, hogy megszabaduljunk azoktól. Ezután kiscsoportokra oszloztunk és egy-egy részletet kaptunk a „Kis hercegből”, amit fel kellett dolgozzunk, előkellett adjunk. Többek között ez a kis versike is akkor született György Emőkétől:

S-a aprobat crerea de aderare a Poloniei și a României, dar va fi ratificată doar la Conferința Mondială din 2014, și atunci vor deveni membri cu drepturi depline.

TABĂRA FRATERNITAS de la SELTERS

12-18 august 2012

Subiectul taberei din acest an: *Împreună cu Isus! Recunosc. Nu judec. Accept.* S-a deschis posibilitatea în primul rând pentru viața religioasă, pentru a învăța să trăim, să muncim, să ne organizăm împreună, dar am înșușit și aptitudinea unei vieți independente, căci toti suntem unul pentru altul, atât cei cu dizabilități, cât și voluntarii și îngrijitorii. În acest loc prin sirul de programe culturale colective, am putut cunoaște cultura proprie, ne-am descoperit talentele și le-am dezvoltat. Am putut participa la programe care au corespus cerințelor noastre, ne-am dezvoltat spiritual, psihic, fizic deopotrivă, pentru a putea deveni membri activi ai societății, căci scopul acestor tabere este ca participanții să facă cunoștință cu noile concepții pentru că fiecare este creația Lui Dumnezeu și este parte importantă a societății. În tabără au fost prezente 55 de persoane din județul Mureș, Cluj, Harghita, Sălaj, Neamț și din Ungaria.

Un pic de gustare din program:

Tabăra a început cu o slujbă reformată în care era vorba despre faptul că de multe ori suntem atenți doar la obstacole și spunem că „nu sunt capabil”, dar fiecare are aptitudinea lui, numai trebuie descoperită, fructificată, căci Dumnezeu ne-a dat aripi să zburăm! Să trăim deci cu acest dar! În ziua următoare înainte de masă am auzit o mică introducere despre recunoaștere. După aceasta am discutat căte doi despre gândurile părintelui Francois, pe care mai târziu le-am împărtășit și altora. În decursul acestei zile am aflat cine va fi „îngerul” fiecaruia în timpul taberei. Tema zilei următoare a fost liniștea, liniștirea. Fiecare a primit căte o citatpk pe care scria: „Vorbește numai atunci, dacă ești convins că ceea ce vei spune, va suna mai frumos, decât liniștea”. Căteva minute fiecare a avut ocazia să mediteze asupra enunțului. După aceea participantii au asistat la o slujbă catolică în care se vorbea despre posibilitatea recunoașterii planului pe care Dumnezeu îl are cu fiecare dintre noi, să nu-mi condamn viața, pentru că este frumoasă, să accept ceea ce-mi dă și îmi îngăduie El pentru mine. În a cincea zi a taberei ne-am întâlnit cu o cutie specială. Era specială pentru că fiecare putea să introducă o fituică scrisă cu „așchia” lui, iar în schimb primaia un fruct de hârtie pe care scria „nu judec” sau „accept”. După ce cutia s-a umplut de „așchi” am ars-o ca simbol, ca să scăpăm de ele. După aceea ne-am împărtășit în grupuri mai mici și am primit căte un fragment din Micul Print, care trebuia prelucrat și prezentat. Printre altele, atunci a fost scrisă și următoarea poezioară de György Emőke:

Kelj fel, és járj!

Jól csak a szívünkkel láthatunk
A Szeretet által széppé válhatunk
Szelídítük meg egymást
Felejtssük el a sok bántást
Mindennyi lehessen valakinek a rókája
Így őrizze védőn az örangyalkája!

Utolsó előtti nap az elfogadásról hallhattunk néhány gondolatot. A bevezetőben elhangzott, hogy mennyire fontos elfogadnunk Istenet, másokat és önmagunkat. Azután kiscsoportokban arról beszélgettünk, hogy elfogadtuk-e Krisztust személyes Megváltónknak és, hogy, mi az, amit nem tudtunk elfogadni még az életünk során? A kicsi csoportos megbeszélések kidolgozása után bibliavetélkedő volt, amelynek kérdései igencsak érdekesek bizonyultak. Utolsó nap, délelőtt sor került a tábor kiértékelésére. Mindannyian elmondhattuk, hogy számunkra milyen volt a tábor, hogy milyen lelkű ajándékot viszünk haza, és, hogy ki kinek volt az öngyalakája. Ebéd után pedig Csíksomlyóra utazott a csapat, és onnan haza.

A táborban volt társasjáték, tánc, tábori zongora, tanácsadás, éneklés, kézimunka és egyebek.

Számomra a Fraternitás tábor

Mivel nekem ez volt az első táborozásom, ezért új volt, és egy kicsit nehezen ment a beilleszkedés, de az emberek sokkal jobban és könnyebben elfogadtak, mintén azt reméltem volna. Ugyanakkor azt tapasztaltam, hogy vannak még jó és kedves emberek, és, hogy nem vagyok egyedül a problémáimmel, fájdalmaimmal. Jó tudni azt, hogy vannak, akik nap mint nap értünk dolgoznak.

Az együtt töltött idő alatt rengeteg odafigyelést, törődést, kedvességet, biztatást, lelkű ápolást és új barátokat kaptam. A tábor kikapcsolódást, ismerkedési lehetőséget és egy nagyon szép kirándulást nyújtott nekem. Nagyon jól éreztem magam!

Új barátokkal, önfelismeréssel, önbizalommal és sok szép emlékkel, élménnyel gazdagodtam, meg persze azzal, hogy benneteket megismertettem. Nagyon szépen köszönöm mindenket az élményeket és a lehetőséget nektek. A Jóisten áldja meg munkátokat és életeteket, segítsen mindenkor mindenben, és adjon nektek, mindannyioknak nagyon sok boldogságot!

Boda László (email: boda172@ovi.com)

Ridică-te și umblă!

Bine doar cu inima putem vedea,
Prin iubire putem deveni frumoși.
Să ne îmblânzim unii pe alții,
Să uităm multele jigniri,
Fiecare să poată fi vulpea cuiva
Astfel să păzească ocrotitor îngerul său păzitor.

În penultima zi am auzit câteva gânduri despre acceptare. În introducere s-a spus că de important este să-l acceptăm pe Dumnezeu, să-i acceptăm pe alții și pe noi înșine. După aceea în grupuri mai mici am discutat despre faptul că, oare L-am acceptat pe Cristos ca Mântuitorul nostru, și dacă este ceva ce nu putem accepta în viața noastră. După prelucrarea discuțiilor în grupuri mici, a avut loc o întrecere, un concurs pe temă biblică, ale cărei întrebări s-au dovedit a fi foarte interesante. Ultima zi înainte de masă a avut loc analiza activității în tabără. Toți ne-am putut pronunța cum a fost tabără pentru noi, ce daruri sufletești ducem acasă, și am aflat fiecare a cui îngeraș o fost. După prânz grupul a călătorit la Șumuleu-Ciuc și de acolo, acasă.

În tabără au fost jocuri de societate, dans, foc de tabără, consiliere, cântec, lucru manual și alte programe.

Traducere Réti Ilona

Pentru mine tabără Fraternitas

Această tabără a fost prima pentru mine, aşa că a fost ceva nou. Integrarea a fost puțin dificilă pentru mine, dar oamenii m-au acceptat mult mai bine și mai ușor, decât aş fi sperat. Cu toate acestea am constatat, că mai există oameni buni și cumsecade, și că nu sunt singur cu problemele, durerile mele. E bine de știut că există oameni, care lucrează pentru noi zi cu zi.

Pe perioada timpului petrecut împreună am primit multă atenție, îngrijire, bunătate, încurajare, îngrijire spirituală și prietenii noi. Tabără mi-a oferit divertisment, oportunități de cunoaștere și o excursie foarte frumoasă. M-am simțit foarte bine!

Datorită taberei, viața mea s-a îmbogățit cu prietenii noi, cu autocunoaștere, cu încredere și cu o mulțime de amintiri frumoase, și cu faptul că v-am cunoscut pe voi. Vă mulțumesc pentru aceste experiențe și pentru oportunitățile primite. Dumnezeu să vă binecuvânteze munca și viața voastră, să vă ajute în orice moment și în toate și să vă ofere fericire pentru voi toți!

Boda László (email: boda172@ovi.com)

Traducere Székely Blanka-Beáta

Hirdetések

MEGHALLGATLAK! Mindazok a fogyatékkal élők, krónikus beteg személyek, szüleik és gondozóik, akiknek szükségük van arra, hogy meghallgassák őket, vagy tanácsot kérjenek, telefonáljanak egyesületünk pszichológusának, Csata Évának a 0752062121-es telefonszámon minden hétköznap délelőtt 9-11 és délután 14-16 óra között, vagy írjanak az evacsata@ymail.com email címre.

Azok a marosvásárhelyi mozgássérültek, akik kerekesszékeikkel, valamilyen okból kifolyólag (gumidefekt, akkumulátorok lemerülése, stb.) úton maradnak hívják a 112-es telefonszámot, hogy hazaszállíthassák őket.

Azok a mozgássérültek (Marosvásárhelyről és környékéről), akiknek szükséges orvoshoz menni, és kerekesszékkel tudnak csak közlekedni, egyesületünk segít a **szállításban**. A részletekről érdeklődni lehet a 0744959990-es telefonszámon.

Egyesületünk föleg **önkéntes munkán** alapszik. Szeretettel várunk mindenkit, aki szívesen ajándékozna szabadidejéből. Köszönjük!

VÁSÁROLJON! Sérült és beteg személyek által készített üdvözlőlapokat, házassági meghívókat, gyöngyből fűzött nyakláncokat, karkötőket, fülbevalókat, agyag- és faragott dísztárgyat, varrottasokat és egyebeket. Az ezekből nyert bevételt a fogyatékos személyek támogatására és tevékenységeink megszervezésére használjuk!

Amennyiben **tagja** szeretne lenni egyesületünknek, **támogatni** szeretné tervezeket, vagy újságunkba szeretne **írni**, jelentkezzen!

Különböző **képzéseket** szervezünk:

Felnőttkotató, Személyi gondozó asszisztens, Súlyosan fogyatékos személyek személyi asszisztense, Szociális és polgári képességek (Építünk hidakat! – Általanos ismeretek a fogyatékkal élő személyek életmódról), Projektmenedzser, Webdesigner, Szakmai tanácsadó. Jelentkezni lehet Csata Évánál, telefonszámon: 0752062121.

A Marosvásárhelyi Rádióban a hallgatók rendszeresen, minden hónap utolsó szerdáján, a László Edit *Összhang* című műsorában 17.25 és 18.00 óra között hallhatnak sérült személyek életéről, problémáiról.

Anunțuri

TE ASCULT! Persoanele cu dizabilități și cu boli cronice, părinții și îngrijitorii acestora, care au nevoie de sfaturi sau să fie ascultați, pot apela la Csata Éva psihologul Asociației la numărul de telefon 0752062121 în fiecare zi lucrătoare între orele 9-11 și 14-16 sau să trimită email la evacsata@ymail.com.

Acele persoane cu dizabilități locomotorii din Tg. Mureș, care folosesc fotolii rulante și rămân pe stradă din cauza unor defecțiuni, pană de cauciuc, etc., să apeleze la **112** și vor fi **transportați** acasă.

Acele persoane cu dizabilități locomotorii (Tg. Mureș și din împrejurimi), care se pot deplasa numai cu fotolii rulante și au nevoie să fie **transportați** la medic, pot apela la ajutorul Asociației noastre. Pentru detalii sunați la numărul de telefon 0744959990.

Asociația noastră se bazează mai ales pe **muncă voluntară**. Îi aşteptăm pe toți cei care doresc să ofere din timpul lor liber. Multumim!

CUMPĂRATI! Felicitări și invitații de nuntă, lănțușoare, brătări, cercei prelucrați din mărgele, ornamente din argilă, ornamente sculptate din lemn, cusături și altele confectionate de persoane cu dizabilități și bolnave! Veniturile provenite din acestea sunt folosite în beneficiul persoanelor cu dizabilități și la activitățile organizate de noi!

Dacă doriți să fiți **membru** al Asociației noastre, să ne **ajutați** în realizarea proiectelor sau să **publicați** în ziarul nostru, contactați-ne!

Organizăm diferite **cursuri**: Formator de formator, Asistent personal de îngrijire, Asistent personal al persoanei cu handicap grav, Competențe sociale și civice (Să construim poduri! – cunoștințe generale despre persoanele cu dizabilități), Designer pagini web, Manager de proiect, Consilier de orientare profesională privind cariera. Vă puteți înscrive la Csata Éva, nr. de telefon: 0752062121.

La Radio Tg. Mureș ascultătorii au ocazia, ca în ultima zi de miercuri a fiecărei luni între orele 17.25-18.00, să asculte în limba maghiară emisiunea *Összhang*, a lui László Edit, care prezintă aspecte din viața și problemele persoanelor cu dizabilități.

Kérjük, támogassa a HIFA-Park felépítését,
ami gondozást és szociális segítséget nyújtó
otthon lesz fogyatékkal élő embereknek!

Vă rugăm, sprijiniți construirea Parcului
HIFA, Centrul de îngrijire și de asistență socială
pentru persoane cu dizabilități!

